

M. ŻYCHKOWSKI (Kraków)

TABLICE WSPÓŁCZYNNIKÓW PRZY POTĘGOWANIU SZEREGÓW POTĘGOWYCH

Szeregi potęgowe stanowią narzędzie coraz częściej stosowane w wielu gałęziach fizyki i techniki, szczególnie przy rozwiązywaniu równań różniczkowych i równań przestępnych. Między innymi metoda małego parametru (metoda zakłóceń) wykorzystuje rozwinięcie w szereg potęgowy.

Jednym z podstawowych działań na szeregach potęgowych jest ich potęgowanie, czyli określanie współczynników A_j jako funkcji znanych współczynników a_j , występujących w równaniu

$$(1) \quad \left(\sum_{j=0}^{\infty} a_j x^j \right)^n = \sum_{j=0}^{\infty} A_j x^j.$$

Umiejętność potęgowania jest niezbędna np. przy odwracaniu szeregów potęgowych lub przy podstawianiu szeregu w szereg. W przypadku $n = 2$ lub $n = 3$ możemy stosunkowo łatwo określić kilka pierwszych współczynników A_j stosując mnożenie szeregów; przy innych wartościach n rachunki z reguły komplikują się.

Wielu autorów (W. Laska [7], E. Adams [1], I. M. Ryżyk i I. S. Gradsztejn [10]) podaje wzory rekurencyjne, określające współczynniki A_j . Przy założeniu $a_0 \neq 0$ mamy

$$(2) \quad \begin{cases} A_0 = a_0^n, \\ A_j = \frac{1}{j a_0} \sum_{i=1}^j (ni + i - j) a_i A_{j-i}. \end{cases}$$

W pracy [15] podano ogólny, bezpośredni wzór na współczynniki A_j , przy dowolnej rzeczywistej wartości wykładnika potęgowego. Wzór ten jest słuszny dla uogólnionych szeregów potęgowych (nazwą tą posługuje się m. in. W. I. Smirnow [11]), mianowicie dla szeregów typu

$$(3) \quad f(x) = \sum_{j=0}^{\infty} a_j x^{\mu + \nu j},$$

gdzie μ i ν są dowolnymi liczbami rzeczywistymi. Założenie $a_0 \neq 0$ nie jest już wtedy konieczne, ponieważ zawsze można dobrać odpowiednią

wartość μ . W przypadku $\nu = 2$ szereg (3) określa w zwartej formie funkcje parzyste (μ parzyste) lub nieparzyste (μ nieparzyste). W przypadku ułamkowej wartości μ lub ν przyjęto $x \geq 0$, choć założenie to nie zawsze jest niezbędne.

Mamy najpierw

$$(4) \quad F(x) = [f(x)]^\xi = \left(\sum_{j=0}^{\infty} a_j x^{\mu+\nu j} \right)^\xi = x^{\mu\xi} \left(\sum_{j=0}^{\infty} a_j t^j \right)^\xi,$$

gdzie oznaczono

$$(5) \quad x^\nu = t.$$

Potęgowanie uogólnionych szeregów potęgowych sprowadzono w ten sposób do potęgowania zwyczajnych szeregów potęgowych. Jednak w wyniku otrzymuje się na ogół uogólniony szereg potęgowy.

W dalszym ciągu, w oparciu o wzór Faa de Bruno [4] na pochodną rzędu n funkcji złożonej, wyprowadzono ogólny wzór na współczynniki A_j . Mamy mianowicie

$$(6) \quad F(x) = \left(\sum_{j=0}^{\infty} a_j x^{\mu+\nu j} \right)^\xi = \sum_{j=0}^{\infty} A_j x^{\mu\xi+\nu j},$$

gdzie

$$(7) \quad A_j = \sum_{s=1}^S \frac{\xi(\xi-1)\dots(\xi-m+1)}{k_{1s}! k_{2s}! \dots k_{js}!} a_0^{\xi-m} a_1^{k_{1s}} a_2^{k_{2s}} \dots a_j^{k_{js}}, \quad j = 1, 2, \dots$$

Sumowanie obejmuje tu wszystkie całkowite nieujemne pierwiastki k_{is} równania

$$(8) \quad k_1 + 2k_2 + 3k_3 + \dots + jk_j = j,$$

S oznacza liczbę tych rozwiązań, wreszcie

$$(9) \quad m = k_{1s} + k_{2s} + k_{3s} + \dots + k_{js} = m(s).$$

Kilka pierwszych wyrazów ciągu A_j określają więc wzory

$$(10) \quad \left\{ \begin{array}{l} A_0 = a_0^\xi, \\ A_1 = \xi a_0^{\xi-1} a_1, \\ A_2 = \frac{\xi(\xi-1)}{2!} a_0^{\xi-2} a_1^2 + \frac{\xi}{1!} a_0^{\xi-1} a_2, \\ A_3 = \frac{\xi(\xi-1)(\xi-2)}{3!} a_0^{\xi-3} a_1^3 + \frac{\xi(\xi-1)}{1! 1!} a_0^{\xi-2} a_1 a_2 + \frac{\xi}{1!} a_0^{\xi-1} a_3, \\ A_4 = \frac{\xi(\xi-1)(\xi-2)(\xi-3)}{4!} a_0^{\xi-4} a_1^4 + \frac{\xi(\xi-1)(\xi-2)}{2! 1!} a_0^{\xi-3} a_1^2 a_2 + \\ + \frac{\xi(\xi-1)}{2!} a_0^{\xi-2} a_2^2 + \frac{\xi(\xi-1)}{1! 1!} a_0^{\xi-2} a_1 a_3 + \frac{\xi}{1!} a_0^{\xi-1} a_4. \end{array} \right.$$

W pracy [15] podano również spis wszystkich wartości pierwiastków równania (8) dla $j = 5, 6$ i 7 .

Wzory (10) są dość proste, jednak wobec częstego ich stosowania warto podać tablicę współczynników dla najważniejszych wykładników potęgowych ξ , tak by można je było stosować bez żadnych przygotowanych obliczeń. Podanie takich tablic jest celem obecnej pracy.

Zauważymy najpierw, że współczynniki występujące we wzorach (10) są pewnymi wielokrotnościami współczynników dwumiennych Newtona $\binom{\xi}{j}$, lub, co na jedno wychodzi, współczynników we wzorze interpolacyjnym Newtona. Istnieje wiele tablic tych współczynników, różniących się zasadniczo tylko doбором argumentów.

Współczynniki dwumienne Newtona podaje się zazwyczaj jedynie dla całkowitych dodatnich argumentów. Najobszerniejszymi z obecnie znanych są tablice [12], obejmujące (przy naszych oznaczeniach) $\xi = 2 - (1) - 11$, przy $j = 1 - (1) - 1000$, a nawet większe wartości j przy mniejszych ξ . Ułamkowe wartości ξ obejmują, trudno zresztą dostępne, tablice siedmiocyfrowe G. Vegi i J. A. Hülssiego [13], mianowicie $\xi = 0 - (0,01) - 100$, przy $j = 1 - (1) - 6$, ograniczając się więc jedynie do dodatnich ułamków dziesiętnych.

Tablice współczynników we wzorze interpolacyjnym Newtona obejmują — ze zrozumiałych względów — jedynie zakres $0 \leq \xi \leq 1$. Najdokładniejsza jest tablica H. T. Davisa [3], podająca jedenastocyfrowe wartości tych współczynników dla $\xi = 0 - (0,01) - 1$, przy $j = 3 - (1) - 7$, a mniejszy skok mają dziesięciocyfrowe tablice L. N. Karmazinej i L. W. Kuroczkinej [6], mianowicie $\xi = 0 - (0,001) - 1$, przy $j = 3 - (1) - 8$.

Tablice te na ogół nie dadzą się zastosować w naszym przypadku. Po pierwsze, żadna z nich nie obejmuje zakresu $\xi < 0$, co ogranicza zakres ich zastosowań. Po drugie, przy potęgowaniu szeregów potęgowych z reguły niezbędna jest znajomość ścisłych wartości współczynników, które przy ułamkowych wykładnikach ξ są również ułamkami, a nie ich przybliżeń dziesiętnych, nawet wielocyfrowych. Jak wynika z katalogów tablic matematycznych [8], [2], tablic takich dla ujemnych lub ułamkowych ξ nie opublikowano.

Istnieje zależność pomiędzy współczynnikami dwumiennymi a funkcją beta Eulera $B(x, y)$, ponieważ dla ułamkowych argumentów definiujemy silnie przez funkcję $\Gamma(x)$ Eulera. Mamy mianowicie

$$(11) \quad \frac{\xi!}{j! (\xi-j)!} = \frac{\Gamma(\xi+1)}{\Gamma(j+1)\Gamma(\xi-j+1)} = \frac{\Gamma(\xi+2)}{(\xi+1)\Gamma(j+1)\Gamma(\xi-j+1)} =$$

$$= \frac{1}{(\xi+1)B(j+1, \xi-j+1)},$$

i częściowo możemy skorzystać z tablic funkcji beta. Niektóre dodatnie ułamkowe wartości argumentów obejmują tablice autora [14]. Jednak nie obejmują one ujemnych wartości argumentów, które, jak widać ze wzoru (11), występują często nawet przy dodatnich ξ .

Tablica 1 podaje wartości współczynników dla całkowitych ξ , $\xi = \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots, \pm 10$, a tablica 2 — dla ważniejszych ułamkowych wykładników ξ , dodatnich i ujemnych. Zastosowanie tablic jest, dzięki ich układowi, niezmiernie proste. Odczytujemy z nich bezpośrednio na przykład

$$\begin{aligned} \left(\sum_{j=0}^{\infty} a_j x^{\mu j} \right)^{-3} &= a_0^{-3} - 3a_0^{-4} a_1 x^{\mu} + (6a_0^{-5} a_1^2 - 3a_0^{-4} a_2) x^{2\mu} + \\ &\quad + (-10a_0^{-6} a_1^3 + 12a_0^{-5} a_1 a_2 - 3a_0^{-4} a_3) x^{3\mu} + \dots \\ \left(\sum_{j=0}^{\infty} a_j x^{\mu j} \right)^{1/6} &= a_0^{1/6} + \frac{1}{6} a_0^{-5/6} a_1 x^{\mu} + \left(-\frac{5}{72} a_0^{-11/6} a_1^2 + \frac{1}{6} a_0^{-5/6} a_2 \right) x^{2\mu} + \\ &\quad + \left(\frac{55}{1296} a_0^{-17/6} a_1^3 - \frac{5}{36} a_0^{-11/6} a_1 a_2 + \frac{1}{6} a_0^{-5/6} a_3 \right) x^{3\mu} + \dots \end{aligned}$$

Tak więc zastosowanie tablic 1 i 2 umożliwia również pierwiastkowanie szeregów potęgowych i dzielenie przez szereg.

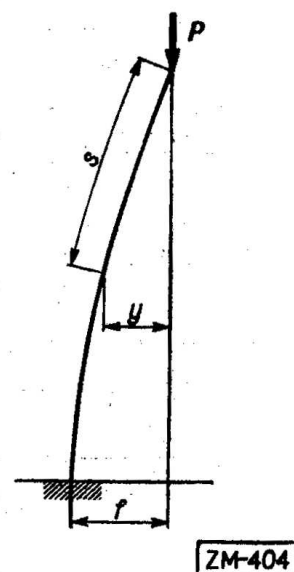
Tablice 1 i 2 są oczywiście zarazem tablicami współczynników dwumiennych Newtona $\binom{\xi}{j}$ dla $j = 1, 2, 3$ i 4, przy różnych dodatnich i ujemnych, całkowitych i ułamkowych wartościach argumentu ξ (pierwsze kolumny odnoszą się do poszczególnych wyrazów A_j).

Jako przykład zastosowania tablic przytoczymy rozwiązanie (metodą małego parametru) problemu skończonych ugięć pręta osiowo ściskanego siłą ponadkrytyczną. Metodę małego parametru stosował tu po raz pierwszy T. Pöschl [9], ograniczając się jedynie do pierwszego przybliżenia i nie podając metody określenia przybliżeń następnych. Dzięki przytoczonym w obecnej pracy tablicom zamiana równania różniczkowego nieliniowego na układ łatwych do całkowania równań różniczkowych liniowych jest niezmiernie prosta.

W najdogodniejszym tu, niekartezjańskim układzie współrzędnych $s-y$ (s — zmienna mierzona po łuku ugiętej osi pręta, y — ugięcie) równanie różniczkowe rozpatrywanego problemu ma postać, [9],

$$(12) \quad \frac{y''}{\sqrt{1-y'^2}} + \kappa^2 y = 0,$$

gdzie $\kappa^2 = P/EI$, P jest siłą osiowo ściskającą,

Rys. 1

TABLICA 1

Wartości współczynników przy całkowitych wykładnikach potęgowych

ξ	A_1	A_2	A_3	A_4				
	$a_0^{\xi-1}a_1$	$a_0^{\xi-2}a_1^2$ $a_0^{\xi-1}a_2$	$a_0^{\xi-3}a_1^3$ $a_0^{\xi-2}a_1a_2$ $a_0^{\xi-1}a_3$	$a_0^{\xi-4}a_1^4$ $a_0^{\xi-3}a_1^2a_2$ $a_0^{\xi-2}a_2^2$ $a_0^{\xi-2}a_1a_3$ $a_0^{\xi-1}a_4$				
1	1	0 1	0 2	0 0	0 0	0 1	0 2	1 2
2	2	3 6	1 12	0 4	0 12	3 6	6 12	3 4
3	3	10 15	10 20	1 20	3 60	12 15	20 30	5 6
4	4	21 28	35 56	4 84	12 252	21 36	42 72	7 8
5	5	36 45	84 120	10 220	30 660	28 55	72 110	9 10
6	6	1	2	-1	-3	1	2	-1
7	7	3	6	-4	-12	3	6	-2
8	8	6	12	-10	-30	6	12	-3
9	9	10	20	-20	-60	10	20	-4
10	10	15	30	-35	-105	15	30	-5
-1	-1	21	42	-56	-168	21	42	-6
-2	-2	28	56	-84	-252	28	56	-7
-3	-3	36	72	-120	-360	36	72	-8
-4	-4	45	90	-165	-495	45	90	-9
-5	-5	55	110	-220	-660	55	110	-10

TABLICA 2

Wartości współczynników przy ułamkowych wykładnikach potęgowych

ξ	A_1		A_2		A_3		A_4				
	$a_0^{\xi-1}a_1$	$a_0^{\xi-2}a_1^2$	$a_0^{\xi-1}a_2$	$a_0^{\xi-3}a_1^3$	$a_0^{\xi-2}a_1a_2$	$a_0^{\xi-1}a_3$	$a_0^{\xi-4}a_1^4$	$a_0^{\xi-3}a_1^2a_2$	$a_0^{\xi-2}a_2^2$	$a_0^{\xi-2}a_1a_3$	$a_0^{\xi-1}a_4$
1	1	1	1	1	1	1	5	3	1	1	1
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
3	3	3	3	1	3	3	3	3	3	3	3
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
5	5	15	5	5	15	5	5	15	15	15	5
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
7	7	35	7	35	35	7	35	105	35	35	7
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
9	9	63	9	105	63	9	315	315	63	63	9
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
1	1	3	1	5	3	1	35	15	3	3	1
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
3	3	15	3	35	15	3	315	105	15	15	3
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
5	5	35	5	105	35	5	1155	315	35	35	5
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
7	7	63	7	231	63	7	3003	693	63	63	7
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2
9	9	99	9	429	99	9	6435	1287	99	99	9
2	2	8	2	16	4	2	128	16	8	4	2

[illegible]

(o. d. tablicy 2)

ξ	A_1 $a_0^{\xi-1}a_1$	A_2 $a_0^{\xi-2}a_1^2 \quad a_0^{\xi-1}a_2$	A_3 $a_0^{\xi-3}a_1^3 \quad a_0^{\xi-2}a_1a_2 \quad a_0^{\xi-1}a_3$	A_4 $a_0^{\xi-4}a_1^4 \quad a_0^{\xi-3}a_1^2a_2 \quad a_0^{\xi-2}a_1^2a_2^2 \quad a_0^{\xi-2}a_1a_3 \quad a_0^{\xi-1}a_4$
3	3	21	77	1155
4	4	32	128	2048
5	5	45	195	3315
6	6	56	272	4620
7	7	77	385	7315
8	8	108	560	11550
9	9	144	816	17280
10	10	185	1155	25200
11	11	231	1617	36960
12	12	284	2244	54240
13	13	355	3124	80080
14	14	444	4312	116160
15	15	552	5965	172800
16	16	680	8160	259200
17	17	828	11088	391680
18	18	1000	15040	583680
19	19	1197	20280	875520
20	20	1424	27200	1327360
21	21	1683	36400	2040960
22	22	1976	48400	3072000
23	23	2315	63840	4694400
24	24	2704	84640	7168000
25	25	3145	112800	11052800
26	26	3640	150400	17068800
27	27	4193	200000	26227200
28	28	4808	264800	40000000
29	29	5489	350400	60224000
30	30	6240	464000	90000000
31	31	7065	616000	135000000
32	32	7968	816000	204000000
33	33	8953	1072000	307200000
34	34	10032	1400000	460800000
35	35	11209	1816000	684000000
36	36	12488	2336000	1017600000
37	37	13873	3000000	1545600000
38	38	15368	3952000	2304000000
39	39	16987	5168000	3456000000
40	40	18736	6800000	5280000000
41	41	20621	8960000	8000000000
42	42	22648	11760000	12096000000
43	43	24823	15440000	18240000000
44	44	27152	20160000	27456000000
45	45	29641	26240000	41280000000
46	46	32296	34000000	62400000000
47	47	35123	44800000	93600000000
48	48	38128	59040000	140160000000
49	49	41317	77360000	212160000000
50	50	44696	101600000	320640000000
51	51	48271	133600000	482880000000
52	52	52048	175200000	716160000000
53	53	56033	228400000	1070400000000
54	54	60332	300000000	1612800000000
55	55	64941	394400000	2409600000000
56	56	69864	516800000	3590400000000
57	57	75107	673600000	5328000000000
58	58	80676	872000000	7872000000000
59	59	86577	1120000000	11568000000000
60	60	92816	1432000000	17280000000000
61	61	99401	1824000000	25600000000000
62	62	106336	2312000000	37632000000000
63	63	113627	2920000000	55680000000000
64	64	121280	3672000000	82560000000000
65	65	129299	4592000000	121280000000000
66	66	137688	5704000000	176640000000000
67	67	146453	7040000000	262080000000000
68	68	155600	8632000000	384000000000000
69	69	165136	10512000000	558720000000000
70	70	175067	12720000000	816000000000000
71	71	185398	15296000000	1190400000000000
72	72	196135	18280000000	1737600000000000
73	73	207284	21712000000	2544000000000000
74	74	218851	26640000000	3720000000000000
75	75	230840	33200000000	5424000000000000
76	76	243267	41600000000	8064000000000000
77	77	256138	52000000000	12000000000000000
78	78	269469	64640000000	17664000000000000
79	79	283266	79840000000	26208000000000000
80	80	297535	97840000000	38400000000000000
81	81	312282	118880000000	55872000000000000
82	82	327523	143360000000	82560000000000000
83	83	343264	171680000000	121280000000000000
84	84	359521	204320000000	176640000000000000
85	85	376298	241600000000	256000000000000000
86	86	393611	284000000000	376320000000000000
87	87	411476	332960000000	556800000000000000
88	88	429909	389920000000	825600000000000000
89	89	448926	456320000000	1212800000000000000
90	90	468533	533600000000	1766400000000000000
91	91	488746	623200000000	2560000000000000000
92	92	509571	726400000000	3763200000000000000
93	93	530924	844800000000	5568000000000000000
94	94	552811	979840000000	8256000000000000000
95	95	575248	1133120000000	12128000000000000000
96	96	598249	1306240000000	17664000000000000000
97	97	621820	1500800000000	25600000000000000000
98	98	645967	1718400000000	37632000000000000000
99	99	670696	1961600000000	55680000000000000000
100	100	695923	2232800000000	82560000000000000000

[illegible]

EI — sztywnością zginania pręta. Równanie (12) daje się scałkować ściśle za pomocą całek eliptycznych, jednak metoda małego parametru daje dużo dogodniejsze wzory przybliżone.

Oznaczmy strzałkę ugięcia pręta przez f (rys. 1) i założmy rozwiązanie w postaci

$$(13) \quad y = \sum_{j=0}^{\infty} y_j f^{1+2j},$$

ponieważ ze względów fizycznych wiadomo, że rozwiązanie to musi być nieparzystą funkcją parametru f . Stosując najpierw tablicę 1, a następnie tablicę 2, obliczamy

$$(14) \quad y'^2 = y_0'^2 f^2 + 2y_0' y_1' f^4 + (y_1'^2 + 2y_0' y_2') f^6 + \dots$$

$$(15) \quad (1 - y'^2)^{-1/2} = [1 - y_0'^2 f^2 - 2y_0' y_1' f^4 - (y_1'^2 + 2y_0' y_2') f^6 - \dots]^{-1/2} = \\ = 1 + \frac{1}{2} y_0'^2 f^2 + \frac{3}{8} y_0'^4 f^4 + y_0' y_1' f^4 + \frac{5}{16} y_0'^6 f^6 + \frac{3}{2} y_0'^3 y_1' f^6 + \\ + \frac{1}{2} (y_1'^2 + 2y_0' y_2') f^6 + \dots;$$

zatem, po podstawieniu do (12),

$$(16) \quad (y_0'' f + y_1'' f^3 + y_2'' f^5 + y_3'' f^7 + \dots) [1 + \frac{1}{2} y_0'^2 f^2 + (\frac{3}{8} y_0'^4 + y_0' y_1') f^4 + \\ + (\frac{5}{16} y_0'^6 + \frac{3}{2} y_0'^3 y_1' + \frac{1}{2} y_1'^2 + y_0' y_2') f^6 + \dots] + \\ + \kappa^2 (y_0 f + y_1 f^3 + y_2 f^5 + y_3 f^7 + \dots) = 0.$$

Mnożąc szeregi i porównując współczynniki przy równych potęgach parametru f otrzymujemy układ równań liniowych, które można napisać krótko w postaci

$$(17) \quad y_j'' + \kappa^2 y_j = S_j, \quad j = 0, 1, 2, 3, \dots,$$

przy czym prawe strony tych równań — S_j — określone są kolejno wzorami

$$(18) \quad \begin{cases} S_0 = 0, \\ S_1 = -\frac{1}{2} y_0'^2 y_0'', \\ S_2 = -\frac{1}{2} y_0'^2 y_1'' - \frac{3}{8} y_0'^4 y_0'' - y_0' y_1' y_0'', \\ S_3 = -\frac{1}{2} y_0'^2 y_2'' - \frac{3}{8} y_0'^4 y_1'' - y_0' y_1' y_1'' - \frac{5}{16} y_0'^6 y_0'' - \frac{3}{2} y_0'^3 y_1' y_0'' - \\ - \frac{1}{2} y_1'^2 y_0'' - y_0' y_2' y_0'', \\ \dots \end{cases}$$

Równania (17) można rozwiązać w sposób ogólny przy pomocy całki Duhamela

$$(19) \quad y_j(s) = C_j \sin \kappa s + D_j \cos \kappa s + \frac{1}{\kappa} \int_0^s S_j(\eta) \sin \kappa(s - \eta) d\eta,$$

gdzie η jest zmienną całkowania. Efektywne wzory dla $j = 0$ i $j = 1$ podaje T. Pöschl [9]; określenie dalszych funkcji y_j wymaga jedynie łatwego (choć czasem żmudnego) całkowania. Całkowania tego nie będziemy przytaczali, ponieważ nie jest ono celem obecnej pracy. W każdym razie — po uwzględnieniu odpowiednich warunków brzegowych — możliwość określenia poszukiwanego związku między siłą x a strzałką ugięcia f jest widoczna.

Inny, znacznie bardziej złożony przykład zastosowania przytoczonych w obecnej pracy tablic podaje praca [16].

Prace cytowane

- [1] E. Adams, *Smithsonian mathematical formulae*, Washington 1922.
- [2] Н. М. Бурунова, *Справочник по математическим таблицам, дополнение*, Москва 1959.
- [3] H. T. Davis, *Tables of the higher mathematical functions*, vol. I, Bloomington 1933.
- [4] Faa de Bruno, *Quart. Journal of Mathematics*, vol. I, str. 359 (cytowane za [5]).
- [5] E. Goursat, *Cours d'analyse mathématique*, Paris 1927.
- [6] Л. Н. Кармазина, Л. В. Курочкина, *Таблицы интерполяционных коэффициентов*, Москва 1956.
- [7] W. Laska, *Sammlung von Formeln der Reinen und angewandten Mathematik*, Braunschweig 1888.
- [8] А. В. Лебедев, Р. М. Федорова, *Справочник по математическим таблицам*, Москва 1956.
- [9] T. Pöschl, *Über eine Methode zur angenäherten Lösung nichtlinearer Differentialgleichungen mit Anwendung auf die Berechnung der Durchbiegung bei der Knickung gerader Stäbe*, *Ing.-Archiv* 1, 9 (1938), str. 34-41.
- [10] И. М. Рыжик, И. С. Градштейн, *Таблицы интегралов, сумм, рядов и произведений*, Москва 1951.
- [11] W. I. Smirnow, *Matematyka wyższa*, tom II, Warszawa 1960.
- [12] *Table of binomial coefficients*, Roy. Soc. Math. Tables, Cambridge University Press 1954.
- [13] G. Vega, J. A. Hülse, *Sammlung mathematischer Tafeln*, Leipzig 1849.
- [14] M. Życzkowski, *Tablice funkcji Eulera i pokrewnych*, Warszawa 1954.
- [15] — *Potenzieren von verallgemeinerten Potenzreihen mit beliebigem Exponent*, *Z. angew. Math. Phys.* 6, 12 (1961), str. 572-576.
- [16] — *Krzywe graniczne przy jednoczesnym zginaniu i rozciąganiu prętów o różnych kształtach przekroju*, *Arch. Mech. Stos.* (w druku).

Praca wpłynęła 5. 8. 1961

М. ЖИЧКОВСКИЙ (Краков)

ТАБЛИЦЫ КОЭФФИЦИЕНТОВ ПРИ ВОЗВОЖДЕНИИ В СТЕПЕНЬ СТЕПЕННЫХ РЯДОВ

РЕЗЮМЕ

В работе [15] дана общая формула возвождения в степень обобщенных степенных рядов путем выполнения действия (6). Это формула (7). Несколько первых членов ряда определяют формулы (10). В настоящей работе даны таблицы употребляемых в этих формулах коэффициентов, найденных для важных для прикладных целей значений степени — целых и дробных, положительных и отрицательных.

Таблицы 1 и 2 содержат одновременно таблицы биномиальных коэффициентов Ньютона, которые можно получить как частный случай, принимая $a_j = 0$ при $j \geq 2$. В работе даны примеры применения таблиц.

M. ŻYCHKOWSKI (Kraków)

TABLES OF COEFFICIENTS FOR RAISING POWER SERIES TO ANY POWER

SUMMARY

In [15] a general formula for raising generalized power series to any power was given, viz. formula (7) of operation (6). The first terms of the new series are defined by formulas (10). The present paper gives the tables of coefficients used in these formulas, for some values of the exponent (integer and fraction, positive and negative), important in applications of mathematics.

Tables 1 and 2 contain also tables of binomial coefficients which can be obtained as a particular case when $a_j = 0$ for $j \geq 2$. Examples of application of the tables are given.
